

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Kunde jeg Roser male

Citation: Winther, Christian: "Kunde jeg Roser male", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 246. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-workid88628/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Jeg fløi til Dyrehaven,
Jeg fløi til Gyldenlund,
Jeg troede, der mig vented
Min høitelskede Hun.
Da fløited det — da lokked det —
Da voved jeg mig nær, —
Og saa blev jeg da fanget,
Saa jeg nu sidder her!«

Han taug; — men for Propheten
Jeg Løsepenge gav,
Og aabned ret med Vellyst
Den Levendes Grav.
Et Øieblik paa Haanden mig
Han sang sit: »Tak! Farvell!«
Og foer saa glad mod Himlen
Som en frifunden Sjel.

Kunde jeg Roser male
Og fortrylle deres Blad,
Hvor skulde de ei tale,
Naar ret jeg bad dem ad!
Hvor skulde de ei synge
De allersødeste Ord,
Samlede tæt i Klynge
Som et Englehoved-Chor.

Texten var Farveglandsen
Og Duften blev Musik;
Kraftigt igjennem Sandsen
Til Hjertets Dyb det gik.

Hvad ei min Sang kan sige,
Fik de saa yndigt sagt —
Hymnerne skulde stige
I paradisiske Pragt.

Kunde jeg Roser male,
Jeg maale dem for Dig;
De skulde synge og tale
Til Dit Hjerter for mig;
De skulde, tæt i Klynge,
Som et Englehoved-Chor,
Dig evigt tale og synge
De allersødeste Ord!

Lad os reise, lad os vandre,
Lad os fjernt i Verden gaae!
Lad os, enige med hverandre,
Evigt Stedet kun forandre,
Hvor vort Hjertes Blomst tør staae.

Lad os enige og glade
Glemme Alt, hvad vi har lidt;
Alt det Mørke vi forlade,
I det Lyse kun vi bade
Vil vort Hjerter, frisk og frit.

Gjennem Lande, over Strømme,
Under Himlen mild og varm
Lokker os de søde, ømme,
Ubestemte Længselsdrømme —
Lad os vandre Arm i Arm!